

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 357/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 16 marca 2023 roku w sprawie II K 639/22

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

Granice zaskarżenia

<i>Kierunek i zakres zaskarżenia</i>		
# na korzyść	# w całości	
# na niekorzyść		

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Ustalenie faktów

Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

Ocena dowodów

Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Zarzut obrazy prawa procesowego w zakresie czynu przypisanego w punkcie 1 wyroku poprzez błędną ocenę dowodów.</p> <p>Zarzut rażącej niewspółmierności kary co do czynu przypisanego w punkcie 1 wyroku. - w istocie zarzut ten należy potraktować jako zarzut błędu w ustaleniach faktycznych co do stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego w punkcie 1 wyroku.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>W/w zarzuty związane z czynem przypisanym w punkcie 1 wyroku zostaną omówione łącznie bo są ściśle powiązane. Są one zasadne.</p> <p>Sąd Rejonowy oceniając materiał dowodowy w zakresie czynu przypisanego w punkcie 1 wyroku naruszył prawo procesowe poprzez dowolną i jednostronną ocenę materiału dowodowego, albowiem nie wziął pod uwagę wzajemności zachowań małżonków W. w okresie wskazanym w wyroku co do tego czynu. W rezultacie błędnie ustalił stopień społecznej szkodliwości tego czynu nie dostrzegając, że jest on znikomy.</p> <p>Otóż korespondencja oskarżonego, który faktycznie w tym okresie wysyłał pokrzywdzonej bardzo wiele wiadomości zawierających treści uciążliwe i znieważające (przy czyn materiał dowodowy nie potwierdza, aby były to ilości ustalone przez Sąd Rejonowy, były to wiadomości w ilości od kilkunastu do kilkudziesięciu dziennie, a na pewno nie kilkuset), spotykała się z adekwatną odpowiedzią</p>		

pokrzywdzonej, która w tym samym okresie wysyłała oskarżonemu niewiele mniejszą ilość wiadomości o porównywalnym ładunku jadu, szyderstw, znieważań i poniżeń. Pokrzywdzona wielokrotnie nazywała w nich oskarżonego "psycholem", pijakiem, pisała o nim, że jest "zjebany", że budzi obrzydzenie, że "może sobie wsadzić" prezenty dla dzieci, że jest debilem, "toksykiem," zagadywała go wulgarnie i złośliwie, czy jest już "obruchany", pisała, że jest wredny i fałszywy, nazywała jego matkę żmiją i Judaszem, pisała o nim, że jest tępy, straszyla, że spowoduje utratę przez niego pracy, że jest "popierdolony", żeby "spierdalał", że jest zerem, jest "zjebany", umawia się na "kurestwo", że pójdzie do "psychiatryka", żeby "spierdalał do pracy a nie lewe zwolnienia ciągnął", itp, itd (k. 296-442). Poziom knajackiego języka, nienawiści, agresji słownej, wyzwisk, znieważań, szyderstw i pogardy zawarty w sms - ach od pokrzywdzonej do oskarżonego nie odbiega od tego, jakim oskarżony raczył w swoich sms - ach w tym samym czasie pokrzywdzoną. Owszem, pokrzywdzona pisała, że nie życzy sobie takich sms - ów od oskarżonego,

ale w tym samym czasie wysyłała mu analogiczne treści. Owszem, potrafiła zablokować numer oskarżonego - ale tylko w tych momentach, w których było to dla niej dogodnie, po czym odblokowywała go i sama do niego pisała. Sąd Rejonowy oceniając tę sytuację pominął całkowicie powód, dla którego oskarżony inicjował swoje wpisy - otóż pokrzywdzona wyprowadziła się od oskarżonego wraz z dziećmi i utrudniała mu kontakt z nimi. To dlatego miała nad oskarżonym w tym czasie przewagę w trakcie tej wymiany korespondencji - oskarżony chciał uzyskać kontakt z dziećmi, pisał do niej, puszczały mu nerwy gdy pokrzywdzona ignorowała jego prośby dotyczące tego, aby udzieliła mu informacji o dzieciach (nie odpowiadając bądź w odpowiedziach nie udzielając tych informacji), więc powiełał wiadomości, które pod wpływem emocji zaczęły nabierać wulgarnych i znieważających treści, a pokrzywdzona, gdy chciała, odpowiadała mu równie wulgarnie i złośliwie, a gdy nie chciała, blokowała kontakt, a oskarżony dalej się miotał. Pokrzywdzona w tym samym okresie działając ze z góry powziętym zamiarem wielokrotnie znieważała

oskarżonego, naruszała jego nietykalność cielesną, a nawet spowodowała u niego skutki z art. 157 § 2 kk, jej zachowanie zostało przez prokuratora nawet zakwalifikowane jako znęcanie, toczyło się w tej sprawie przeciwko pokrzywdzonej postępowanie przed Sądem Rejonowym w Belchatowie pod sygnaturą II K 427/22, zakończone wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 6 czerwca 2023 roku w sprawie IV Ka 298/23 warunkowo umarzającym postępowanie.

Przestępstwo nękania nie zawiera w swoich znamionach istnienia takiej przewagi nad ofiarą, jaka potrzebna jest przy przypisaniu znęcania. Dlatego, w przeciwieństwie do znęcania, wzajemność nękania nie prowadzi do uniewinnienia, bo w pewnych okolicznościach jest możliwe wzajemne nękanie się dwóch osób nad sobą. Jednak w przypadku takiej wzajemności, drastycznie spada stopień społecznej szkodliwości czynu i jeżeli dwie dorosłe osoby postanawiają urządzić sobie piekło na ziemi i się nawzajem w porównywalny sposób nękają, to czyny takie charakteryzują się znikomym stopniem społecznej szkodliwości.

Tak było w tym przypadku. W zakresie nękania sms - ami oskarżony i pokrzywdzona są siebie wargi. Nieznaczna przewaga liczebna wiadomości po stronie oskarżonego nie zmienia tej konkluzji, bo wynika ona z tego, że - jak wyżej już wyjaśniano - pokrzywdzona często złośliwie ignorowała dopytywanie się przez oskarżonego o wspólne dzieci, co go "nakręcało" i wywoływało kolejne próby kontaktu.

Znamienne jest też to, że oskarżony przyznał się do tego czynu i zrozumiał, że robił źle, wyraził w tym zakresie skruchę mówiąc, że niepotrzebnie "nakręcał się" pod wpływem emocji i że to był błąd, że będzie się starał kontrolować emocje (wyjaśnienia k. 505). Natomiast pokrzywdzona jest wobec swoich wypowiedzi całkowicie bezkrytyczna, uważa się za ofiarę, tak jakby miała naturalne prawo do używania knajackiego i poniżającego języka, a okazywanie przez nią pogardy wobec męża i znieważanie go nie obciążało jej ani moralnie, ani prawnie.

Dlatego Sąd Okręgowy uchylił wyrok w zakresie czynu przypisanego w punkcie 1 wyroku i umorzył postępowanie co do zarzutu nękania z uwagi

na znikomy stopień społecznej szkodliwości tego czynu.			
Wniosek			
O uniewinnienie od przestępstwa przypisanego w punkcie 1 wyroku ewentualnie o umorzenie postępowania z uwagi na znikomy stopień społecznej szkodliwości tego czynu.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Wniosek o umorzenie postępowania co do czynu z punktu 1 wyroku z uwagi na znikomy stopień społecznej szkodliwości tego czynu był zasadny, co zostało powyżej omówione.			
3.2.	Zarzut obrazy prawa procesowego w zakresie czynów przypisanych w punktach 2, 3 i 4 wyroku poprzez błędną ocenę dowodów.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił materiał dowodowy w zakresie czynów przypisanych w punktach 2, 3 i 4 wyroku. Ponieważ			

ocena ta jest (powinna być) stronom znana, gdyż została zaprezentowana w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, nie będzie tu powielana. Dość powiedzieć, że Sąd Okręgowy aprobuje tę ocenę dowodów i ustalenia faktyczne w zakresie sprawstwa oskarżonego.

Odnosząc się do konkretnych zarzutów podniesionych w apelacji, to niewielkie różnice w relacjonowaniu przebiegu tych zdarzeń (w szczególności dotyczy to zdarzenia z dnia 9 czerwca 2021 roku ujętego w punkcie 2 wyroku i zdarzenia z dnia 9 grudnia 2021 roku ujętego w punkcie 4 wyroku) wynikają z dynamiki tych zajęć, ich gwałtowności i emocjonalnego charakteru. W takiej sytuacji opis zdarzeń poszczególnych świadków i pokrzywdzonej nie musi być ścisły i jednobrzmiący. Obrońca nie wskazał na występowanie takich różnic, które dyskredytowałyby wiarygodność pokrzywdzonej i świadków. Co do zeznań pokrzywdzonej w sprawie II K 33/22 (zdarzenie z dnia 9 grudnia 2021 roku), to sprawa ta dotyczyła jej siostrzeńca, a to, czy pokrzywdzona po kopnięciu przez oskarżonego w okolicę pośladków upadła na ziemię, czy na siostrzenicę,

nie ma znaczenia w tej sprawie, bo przecież oczywiste jest, że stwierdzone u niej obrażenia w postaci stłuczenia okolicy łędźwiowej powstały od tego kopnięcia, a nie od upadku.

Co do zarzutu, że świadek M. B. nie widziała w dniu 9 czerwca 2021 roku obrażeń u pokrzywdzonej i pokrzywdzona jej wówczas o tym informacji nie przekazała, to wcale nie świadczy to, że już wówczas pokrzywdzona takich obrażeń nie miała i że powstały one później. Przecież były to obrażenia w postaci stłuczenia głównie barku, niewielkich zasinień i otarć na ramieniu i przedramieniu, zasinień łopatki i barku. Po pierwsze, większość tych obrażeń i tak nie mogła być widoczna dla świadka, obrażenia barku i łopatki były przykryte ubraniem. Po drugie - i istotniejsze - takie obrażenia, jak niewielkie otarcia i drobne zasinienia, zazwyczaj nie ujawniają się bezpośrednio i natychmiast po urazie, tylko po jakimś czasie (jest to wiedza notoryjna, wynika z doświadczenia życiowego). Świadek rozmawiała z pokrzywdzoną "na gorąco" bezpośrednio po zdarzeniu, te obrażenia nie były wówczas wysyczone barwą, mogły być jeszcze niewidoczne. Co do braku

przekazywania informacji w tym zakresie przez pokrzywdzoną świadkowi, to jak wyżej podano, była to rozmowa "na gorąco", w wielkich emocjach, pokrzywdzona skupiła się na próbie odebrania siłą jej telefonu przez męża i na tym, aby przekonać świadka, że podejrzenia męża o zdradę są bezpodstawne. W tym niezwykle emocjonującym momencie drobne obrażenia ciała nie były dla pokrzywdzonej najistotniejsze, kluczowe było dla niej uniknięcie potwierdzenia zarzutów zdrady małżeńskiej, dlatego o tych obrażeniach jeszcze wówczas nie mówiła.

Dlatego chybione są też zarzuty dotyczące stwierdzenia w obdukcji obrażeń ciała pokrzywdzonej z dnia 9 czerwca 2021 roku. Pokrzywdzona miała wówczas ustalone w dokumentacji medycznej (odmowa przyjęcia do szpitala, obdukcja) obrażenia, a logiczna ocena zeznań prowadzi do wniosku, że obrażenia te zostały zadane w tym dniu przez oskarżonego.

Co do zarzutów zwianych z treścią pozwu rozwodowego złożonego przez pokrzywdzoną, jej zeznań (pierwszej ich fazy) w sprawie rozwodowej i momentu złożenia zawiadomienia o

przestępstwie, to pamiętać należy, że w swojej sprawie rozwodowej pokrzywdzona starała się ukryć te wydarzenia, które wiązały się z jej wzajemną agresją wobec oskarżonego, bo kłóciło się to z jej taktyką przyjętą w procesie cywilnym. Przecież wydarzenia z dnia 9 czerwca 2021 roku sprowadziły się do szarpania o telefon, pokrzywdzona wręcz fizycznie walczyła, aby oskarżonemu go odebrać. O czym to mogło świadczyć - chociażby o tym, że w telefonie tym były treści, które mogłyby potwierdzić podnoszony przez oskarżonego zarzut zdrady małżeńskiej (a nawet licznych zrad), jakich miała dopuszczać się pokrzywdzona. Więc pokrzywdzonej w procesie rozwodowym nie było na rękę eksponowanie tego, jak wręcz do krwi walczyła o ten telefon, więc dopiero po jakimś czasie, gdy rzecz się i tak wydała, ujawniła swoje obrażenia z tego dnia.

Co do zarzutów związanych ze zdarzeniem z dnia 13 listopada 2021 roku, to fakt pominięcia tego zajścia w jednym z pism procesowych pokrzywdzonej nie świadczy o jej niewiarygodności, bo nie pominęła go w zeznaniach. Całkowicie chybione są zarzuty związane z dokumentacją

obrazującą powstanie u pokrzywdzonej obrażeń nosa w dniu 13 listopada 2021 roku. Z dokumentu odmowy przyjęcia do szpitala wynika, że lekarz specjalista po dokładnym zbadaniu pokrzywdzonej jednak stwierdził stłuczenie nosa (k. 19). Zaś obdukcja nie była wykonywana 15 października 2021 roku, tylko w dniu 15 listopada 2021 roku (2 dni po zdarzeniu) i biegły lekarz potwierdził istnienie tych obrażeń. Co do daty 15 października 2021 roku, to jest to oczywista omyłka pisarska, wszak badanie odnosi się do zdarzenia z dnia 13 listopada 2021 roku, a co więcej, na samym dole dokumentu obok podpisu biegłego widnieje data 15.11.2021 r. (k. 17).

Obrażenie nosa pokrzywdzonej nie było duże, jak wynika z dokumentu na k. 19 obrzęk dotyczył przede wszystkim powłok wewnętrznych nosa, nie doszło do krwawienia ani złamania. Dlatego nie jest niczym dziwnym, że 4 dni później (2 dni po badaniu przez obducenta), czyli w dniu 17 listopada 2021 roku, obrażenie to mogło nie być widoczne dla osób postronnych, w szczególności w czasie wywiadu przeprowadzanego przez zespół opiniodawczy na potrzeby sprawy

<p>rozwodowej.</p> <p>Pokrzywdzona przysłała na to oficjalne spotkanie chcąc się prezentować jak najlepiej, doświadczenie życiowe podpowiada, że jako kobieta użyła makijażu, opuchlizna nosa od początku była niewielka i występowała głównie wewnątrz nosa, a ewentualne zewnętrzne mankamenty urody pokrzywdzona zakamuflowała robiąc make - up.</p> <p>Co do płyty z nagraniem zdarzenia, to faktycznie nie zarejestrowano konkretnego uderzenia w nos zadanego przez oskarżonego pokrzywdzonej, ale wynika to z innych dowodów i ich prawidłowej oceny, więc nie miało to wpływu na treść wyroku.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o uniewinnienie</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Było to omawiane powyżej.</p>		

3-3.	Zarzut rażącej niewspółmierności kary co do czynów przypisanych w punktach 2,3 i 4 wyroku - w istocie zarzut ten należy potraktować jako zarzut błędu w ustaleniach faktycznych co do stopnia społecznej szkodliwości tych czynów.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Zarzuty są zasadne.</p> <p>Każde z zachowań przypisanych w punktach 2, 3 i 4 wyroku spotkało się z retorsją ze strony pokrzywdzonej i mało charakter wzajemny. W dniu 9 czerwca 2021 roku (pkt 2 wyroku) doszło do szarpaniny obojga małżonków, pokrzywdzona naruszała nietykalność cielesną oskarżonego do tego stopnia, że podarła na nim koszulkę. Podczas zdarzenia w dniu 13 listopada 2021 roku (pkt 3 wyroku) pokrzywdzona kopnęła oskarżonego w goleń, opluła go (ponadto jej siostra uderzyła go w twarz), w wyniku czego oskarżony odniósł obrażenia m. in w postaci urazu goleni prawej z otarciem naskórka. Z kolei podczas wydarzeń z dnia 9 grudnia 2021 roku (pkt 4 wyroku) pokrzywdzona uderzyła</p>			

oskarżonego w twarz, a potem jej siostrzeniec uderzył go pięścią w szczękę powodując poważne obrażenia. Wszystkie te zachowania pokrzywdzonej znalazły odzwierciedlenie w analogicznej sprawie karnej przeciwko niej, toczącej się niemal równoległe, zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 6 czerwca 2023 roku w sprawie IV Ka 298/23 warunkowo umarzającym postępowanie. Sprawa siostrzeńca pokrzywdzonej J. D. toczyła się w Sądzie Rejonowym w Belchatowie pod sygn.. akt II K 33/22. W obu tych sprawach to oskarżony miał status pokrzywdzonego.

Istotna jest również motywacja oskarżonego. Przy pierwszym zdarzeniu z dnia 9 czerwca 2021 roku oskarżony chciał przejrzeć telefon pokrzywdzonej, po powziął informację, że ta zdradza go i to z wieloma mężczyznami od dłuższego czasu (podejrzenia te były uzasadnione). Przy kolejnych zdarzeniach za każdym razem dochodziło do kłótni w związku z utrudnianiem przez pokrzywdzoną oskarżonemu kontaktu z dziećmi.

Ta motywacja oskarżonego, wzajemność

zachowań i krzywd
oskarżonego i
pokrzywdzonej,
prowokacyjne zachowania
pokrzywdzonej,
powodują, że stopień
społecznej szkodliwości
czynów przypisanych w
punktach 2, 3 i 4 wyroku
był co prawda więcej niż
znikomy (bo sytuacja
powtórzyła się trzy razy),
ale nie był znaczny.
Ponieważ oskarżony nie
był karany, stopień
jego winy i społecznej
szkodliwości w/w trzech
czynów nie był znaczny,
Sąd Okręgowy warunkowo
umorzył postępowanie
karne co do tych czynów na
okres próby 2 lat.

W związku z tym
uchylono rozstrzygnięcia
związane ze skazaniami,
tj. z wymierzeniem kary
łączej i warunkowym
zawieszeniem jej
wykonania oraz oddaniem
pod dozór kuratora
i zobowiązaniem do
uczestnictwa w
oddziaływaniach
korekcyjno –
edukacyjnych oraz
obowiązek naprawienia
szkody orzeczony na
podstawie art. 46 § 1
kk (punkty 5,6 i 7
wyroku) i na podstawie
art. 67 § 3 kk orzeczono
wobec oskarżonego środek
probacyjny w postaci
obowiązku zapłaty na
rzecz pokrzywdzonej
zadośćuczynienia w
terminie 3 miesięcy w
kwocie 1500 zł.

<p>Nadmienić należy, że z analogiczną reakcją spotkały się zachowania pokrzywdzonej względem oskarżonego w wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 6 czerwca 2023 roku w sprawie IV Ka 298/23 (również warunkowo umarzającym postępowanie na okres próby 2 lat i zawierającym orzeczenie o naprawieniu szkody w kwocie 1500 zł w terminie 3 miesięcy, aczkolwiek szkoda ta związana była z przywłaszczeniem przez pokrzywdzoną obrączki). Ponieważ zachowania oskarżonego i pokrzywdzonej były tożsame, sprawiedliwe jest, aby oboje ponieśli porównywalne konsekwencje swych czynów.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o umorzenie postępowania z powodu znikomej społecznej szkodliwości czynów, ewentualnie warunkowe umorzenie postępowania i zasądzenie w kwocie 1500 zł dla pokrzywdzonej.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		

<p>Wniosek o warunkowe umorzenie postępowania co do czynów przypisanych w punktach 2, 3 i 4 wyroku i zasądzenie zadośćuczynienia w kwocie 1500 zł dla pokrzywdzonej jest zasadny, co było powyżej omówione.</p>		
---	--	--

<p>OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	<p>PODLEGAJĄCE</p>
<p>4.1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>Co do czynów z pkt 2, 3 i 4 wyroku warunkowo umorzono postępowanie. W związku z tym uchylono rozstrzygnięcia związane ze skazaniem i wymierzeniem kary oraz obowiązek naprawienia szkody orzeczony na podstawie art. 46 § 1 kk (punktu 5,6 i 7 wyroku) i na podstawie art. 67 § 3 kk orzeczono wobec oskarżonego środek probacyjny w postaci obowiązku zapłaty na rzecz pokrzywdzonej zadośćuczynienia w terminie 3 miesięcy w kwocie 1500 zł.</p>	

Zwiąże o powodach zmiany	
Było to omawiane.	

<i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
<i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</i>		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylecia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylecia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Co do czynu z punktu 1 wyroku uchylono wyrok i umorzono postępowanie z powodu znikomej społecznej szkodliwości.		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylecia		

Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
4	Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 629 kpk w zw. z art. 627 kpk zasądzone od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej zwrot wydatków związanych z udziałem pełnomocnika w rozprawie apelacyjnej. Wynagrodzenie pełnomocnika ustalono na poziomie stawek minimalnych.
5	Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 629 kpk w zw. z art. 627 kpk zasądzone od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków na które złożył się ryczałt za doręczenia w kwocie 20 zł oraz na podstawie art. 7 w zw. z art. 10 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych wymierzono mu 100 zł opłaty za obie instancje. Art. 630 kpk nie znalazł zastosowania, albowiem nie było żadnych odrębnych wydatków związanych tylko z czynem, co do którego umorzono postępowanie. Ryczałt za doręczenia związany był w takim samym stopniu ze wszystkimi czynami. Na marginesie - taka sama sytuacja dotyczy wydatków za pierwszą instancję.

PODPIS

Granice zaskarżenia	
----------------------------	--

Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	skazanie		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana